

Как ще се справим?

От Дейвид Уилкерсън

16 Ноември, 1998

Хиляди Християни стават всяка сутрин, само за да изправят отново срещу неописуеми проблеми - физическа болка, емоционални страдания, финансови трудности. Мнозина до такава степен са заобиколени от нещастие, че се тревожат, "Всичко това е твърде много, за да го понеса. Моите проблеми всеки момент ще ме победят. Вече нямам силата да се боря с тези неща. Как въобще ще се справя?"

Нашето служение е получавало много писма от светии, ежедневно понасящи извънредно трудни обстоятелства. Неотдавна жена ми и аз прекарахме един ден, четейки някои от тези писма:

Една благочестива жена пишеше: "Омъжена съм от тридесет и пет години и съм баба. Но сега семейството ми се разрушава от моя прелюбодееен съпруг. Той беше пълен със Святия Дух и често употребяван от Господа. Но сега е един озлобен женкар, изпълнен с похот в своите старини. Моля ви, молете се за мен. Той пропъди всяка любов от мен и аз съм толкова нещастна."

Облак на страдание е надвиснал над живота на тази жена. Тя все още обича съпруга си и иска той да се върне у дома - но той е унищожил всички емоции в нея. Тя често се пита: "О, Боже, това почти ще ме разруши. Не мисля, че мога да издържам повече. Как мога да продължа?"

Друга мила жена пишеше: "Живея с отслабващ проблем на червата за повече от седем години. Моят съпруг също е с разклатено здраве. Финансите ни са в ужасно състояние, въпреки, че никога не харчим пари за ненужни неща. И сега осемдесет и една годишния ми баща умира от рак. Молим ви да се молите за нас."

Всеки ден тази жена трябва да посреща умиращ баща, болен съпруг, съсипваща физическа болка и финансови кошмари. Чудя се колко често тя е плакала, "Господи, тези врагове са твърде силни за мен. Как може слаб, безпомощен човек като мен да ги преодолее. Как ще се справим?"

Един пастор от Тениси пишеше: "Миналият юли претърпях цялостна операция на простата, която бе пълна с рак. Докторите премахнаха също и мускулите, които контролират въздържането ми. Те мислят, че са отстранили целия рак, но не могат да бъдат сигурни. Сега освен това имам диабет и язва. Бихте ли се молили за мен?"

Какви гигантски врагове среща всеки ден този човек! Той живее в страх, че част от рака е останал в тялото му. И той трябва да търпи болката на диабет и язва. Чудя се колко често той пита, "Как мога да продължа посрещам всичко това. Как въобще ще се справя?"

Една възрасна сестра в Господа пишеше: "През Март ще навърша осемдесет и една, и имам артрит и диабет. Гърбът и краката ми са слаби и

едва ходя. Аз трябва да върша цялата къщна работа защото живея сама. Нямам много пари или някакви живи роднини. Моля ви, молете се за мен."

Представям си как всяка сутрин тази обременена с болка жена полага огромни усилия само за да стане от леглото, как с мъка приготвя храна и поддържа къщата си - всичко това без някой, който да помогне. Тя трябва да се е чудила понякога, "Как ще се справя през следващия ден? Какво ще стане с мен когато една сутрин няма да мога да стана от леглото?"

Друга мила сестра пишеше: "Току що получих известия, че съпруга ми има рак на хранопровода в последен стадий. Той е бил благочестив съпруг и чудесен баща на четиринадесет годишния ми син. Молете се да остана силна и вярата ми да израсне във всичко това!"

Подобно на много други, които са ни писали, тази бедна жена вика за сила за да посрещне огромните трудности всеки ден.

Получихме писмо от една жена от Тексас, която ни разказа една трагедия, за която вече бяхме научили от националните новини. Тази мила сестра пишеше:

"Моля ви, молете се за нас. На 4 Октомври преживяхме трагично събитие, което опустоши живота ни. Нашият седемнадесет годишен син, Сиън, получи усложнено счупване на крака докато играел футбол в гимназията. Костта пробива кожата и се забила в земята. Това причинило незабавен шок в тялото му, и в крака му влезли трева и пръст.

"Санитарите пхнали костта обратно, но след като Сиън бил заведен в болницата, тя цялата била отвън. Докторът влизаше само за кратки, двуминутни визитации, въпреки че видя как сина ни повръщаше и кашляше кръв и как тялото му се тресеше. Сиън получи лоша инфекция и мъчително главоболие, и кръв се просмукваше през гипса.

"Докторът не направи абсолютно нищо. Той каза, че кръвта, която Сиън плюеше беше от раздразнени капиляри, причинени от тръбата в гърлото му. И той каза, че главоболието било само проблем на синусите.

"На следващият ден синът ни умря. Това ни съсипа. По-късно ни казаха, че ако на Сиън му бе прилят разредител, той щеше да живее.

Съпругът ми е служител в Асамблеи на Бога, и той трябваше да се оттегли от служение. Той се нуждае от време за да изцелее, както и аз. Благодарим ви, че ще се молите за нас."

Ето един посветен Божии служител и съпругата му, които се събуждат всяка сутрин с ужасната болка, че техния любим син не е вече между тях. Всеки ден е изпълнен със страдание, и за тях няма начин да излязат от своето отчаяние. Те трябва да си мислят понякога, "Господи, това е твърде много за нас да го посрещнем. Как въобще ще преживеем?"

Никога през целия си живот не съм чувал за такива нещастия, страдания и болка сред Християните - брачни борби, финансови проблеми, физически

трудности, нестихваща тъга. Хората питат, "Как ще се справя? Всички тези врагове са твърде силни за мен. Аз съм слаб, безпомощен, неспособен да сторя каквото и да е с тях. Господи, как мога някога да премина през това?"

Истината е, че нито едно от тези ужасни неща не изненадва Бог. Той е предугадвал всяка неприятност, която ще се случи на човечеството, включително и всяка криза и проблем, които срещаме днес. И Библията ни казва, че Бог иска да ни покаже как да посрещнем всички тях.

Господ каза на Мойсей две думи на надежда които се отнасят за нас днес. Ако ние просто извършим това, което Той ни учи, ние не само ще преминем през трудностите ни, но ще разберем, че Господ е верен да изпълнява обещанията си към нас:

---

1. Бог Ни Заповядва Да Не Се Боим От Нито Един От Враговете Ни.

"Да не се уплашиш от тях..." (Второзаконие 7:18). За Израел "тях" представляваха многобройните, добре-въоръжени разярени народи, които срещнаха в обещаната земя. За нас днес, "тях" представляват всеки проблем, беда, и съкрушителна трудност срещу която се изправяме в живота.

Защо не трябва да се боя, питаш ти? Бог казва така! Няма нужда от никакво друго обяснение. Бог е всемоуш, вседостатъчен - и той е запознат със всички сатанински крепости, които срещаме. Той знае всяка клопка, изпитание и изкушение, които някога ще се изсипят върху нас. И Той ни заповядва, "Да не се боиш от нито едно от тях!"

Бог даде тази заповед на Авраам. Ето един човек, живееш в чужда държава, заобиколен от могъщи царе, без да знае къде ще се установи. Въпреки това, първата дума на Бог към него бе, "Не бой се!" "...дойде Господното слово във видение и каза : Не бой се, Аврааме; аз съм твой щит, твоя твърде голяма награда" (Битие 15:1).

Значението на тази последна фраза е, "Аз ще бъда стена около теб, твой защитник, твой закрилник." Всъщност Бог казваше на Авраам, "Предстои ти среща с трудности. Но аз ще те предпазвам през всички тях." Авраам откликна като повярва Божието слово към него: "И Авраам повярва в Господа; и той му го вмени за правда" (стих 6).

Същите тези думи дойдох и към сина на Авраам, Исаак. Той също живееше във вражеско обкръжение, заобиколен от Филистимци, които го мразеха, безпокояха и се стремяха да го изгонят от земята си. Писанието ни казва, че всеки път, когато Исаак изкопаеше кладенец, за да си набави вода, Филистимците идваха и го запълваха обратно: "и Филистимците затрупаха и напълниха с пръст всичките кладенци" (26:15).

Навсякъде където отидеше, Исаак имаше същия проблем. Той дори нарече единия кладенец "Есек", което означава "каране". Очевидно Исаак не чувстваше в живот си нищо друго, освен каране. Той трябва да си е мислил, "Как въобще ще изхранвам семейството си и ще напоявам добитъка си? И как ще оглеждам децата си без страх, когато Филистимците могат да ни ограбят без проблем по всяко време? Боже, защо си ме довел тук? Как въобще ще се справя?"

Докато този облак на съмнение се образуваше над Исаак, Бог му даде същото слово, каквото даде на Авраам: "...Аз съм Бог на баща ти Авраама; не бой се, защото аз съм с тебе, ще те благословя, и ще умножа твоето потомство заради слугата ми Авраама" (стих 24).

Днес, като Исаак, ние сме чада на Авраам. И Бог прави същото обещание за нас, както направи за Авраам и за потомството му: "И ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, наследници по обещание" (Галатяни 3:29).

Ние служим на същия Бог, който бе щит на Авраам. И той е с нас със същата мощ! Нашият небесен баща вижда всяка стъпка от живота ни. И напук на всичките наши кризи и трудности, той ни заповядва отново и отново в писанията: "Не бой се!" Не е нужно да вярваме, че нашите проблеми ще ни съборят и унищожат - защото трябва да знаем, че той е нашия щит.

"Блажен си ти, Израилю; Кой е подобен на тебе, народе спасяем от Господа, Който ти е щит за помощ, и меч за твоето превишаване! Ще ти се покорят неприятелите ти; и ти ще стъпяш по височините им" (Второзаконие 33:29). Бог ни казва, "Лъжа е, че аз съм се оттеглил от вас! Лъжа е, че аз съм ви ядосан и съм ви оставил сами да се защитавате от враговете си. Всичко това са лъжите на Сатана!"

Искам да се Обърна Към Всички Християни, Които се Борят с Постоянен Грях.

Събуждаш ли се всеки ден с терзание относно повтаряща се похот или навик? Живееш ли в тормоз, мислейки си, "Това ужасно нещо е все още живо в мен?"

Бог знае всичко за греха, пребиваващ в сърцето ти. И той знае колко много го мразиш и как си плакал поради него. Сега той иска ти да чуеш тези думи: "Не бой се! Аз съм твой щит, твой покров, твой закрилник, твой меч на святост срещу всеки враг. Аз знам пътя, по който ще излезеш от изкушението. И аз ще те науча как да спечелиш битката!"

Давид знаеше това. Ето защо можеше да каже, "Няма да се уплаша зло..." (Псалом 23:4). Той осъзна, че Сатана щеше да спечели победата ако просто успееше да накара царя да се страхува.

Възлюбени, точно това е начина, по който врага действа срещу вас. Той иска вие да се страхувате от вашия грях - да се страхувате, че никога няма да бъдете избавени, никога няма да бъдете освободени.

Но Бог казва на всички скърбящи, опечалени светии, "Не бой се! Аз виждам и знам страдание. И Аз няма да позволя на Сатана да те унищожи!"

Може да попиташ, "Но какво трябва да направя аз? Как мога да имам Божият мир и почивка всред всичко това?"

Отговорът е в Божиите думи към Мойсей и Израел. Когато пред тях имаше море, зад тях идваха врагове, и нямаше накъде да се обърнат, Бог им заповяда, "...Не бойте се, стойте и гледайте избавлението, което Господ ще извърши за вас днес... Господ ще воюва за вас, а вие ще останете мирни" (Изход 14:13-14).

Какво означава тази последна фраза - "ще останете мирни"? Означава край на безпокойството, на опитите да решим всичко - и вместо това упование в Бог да направи път за теб. Ето кога Той ти дава Своето слово на напътствие, както направи с Израел: "...да вървят напред" (стих 15).

Исус Навин също срещна непреодолими врагове. Той и армията му трябваше да маршируват цяла нощ до Гаваон, където се изправиха срещу огромната военна машина на пет съюзени царе. Когато Исус Навин погледна надолу към бойното поле, той видя долина, пълна с мощни колесници и добре-обучени пехотинци. А всичко, което той имаше бе една жалка чета от неопитни войници.

В този момент, облак на отчаяние трябва да е надвиснал над Исус Навин. Той може би и е мислил, "Господи, ние едва стигнахме до тук - и сега трябва да се борим с този силен враг. Моля те, кажи ми - какво ще правим?"

Писанието казва: "И Господ каза на Исуса, да се не убоиш от тях, защото ги предадох в ръката ти; никой от тях няма да устои пред тебе" (Исус Навиев 10:8).

Бог изговори победа преди дори Исус Навин да влезе в битката. Той каза, "Победата е вече спечелена! Нито един от тези вражески войници не ще остане след сражението. Сега, върви и воювай знаейки, че Аз съм ти обещал победата!"

Това е посланието на кръста! Победата вече бе спечелена за нас.

Няма значение каква криза преживяваме, какви огромни трудности лежат пред нас, нашата победа е осигурена: "Във всичко това ставаме повече от победители чрез тогова, който ни е възлюбил" (Римляни 8:37).

Това означава ли, че ние не трябва да правим нищо - че от нас се очаква да стоим отстрани и да чакаме Бог да изпрати ангел, за да изтреби всичките ни врагове? Не - никога! Дори когато Бог е прокламирал нашата победа, той няма да извърши нашата част вместо нас.

Ние все пак трябва да вдигнем меча и да се борим с врага. Разликата е, че трябва да го правим като вярваме, че Бог е обещал да ни даде сили: "Но благодарение Богу, който ни дава победата чрез нашия Господ Исус Христос" (1 Коринтяни 15:57).

Святият Дух откликва на нашата вяра. Когато извикаме към него, той идва върху нас със свръхестествена сила за да умъртви делата на плътта .
Нашата част е вяра - и след това ходене с увереността, че Божия дух ще се противопостави на силата на злото, идващо срещу нас.

---

2. Бог ни Заповядва да си Спомним Как Той е Поразил Всичките ни Врагове в Миналото.

Мойсей нареди на Израел: "Да се не уплашиш от тях; да помниш добре що направи Господ твой Бог на Фараона и на всичките Египтяни... знаменията и чудесата, силната ръка и издигнатата мишница, с които Господ твой Бог те изведе. Така ще направи Господ твой Бог на всичките племена, от които ти се плашиш" (Второзаконие 7:18-19).

Какво могъщо послание! Мойсей напомняше на Израиляните, "Няма значение срещу какви врагове се изправяш, Бог ти е обещал победа над всички тях. Той избави бащите ти от Фараона и той ще направи същото днес за теб!" "...за да помниш през всичките дни на живота си деня на излизането си из Египетската земя" (16:3). "И като помниш, че ти си бил роб в Египет..." (стих 12).

Призивът на Мойсей към народа беше, "Спомнете си миналото! Ако си мислите, че имате трудности тук, в пустинята, размислете за всичките ужаси, които преживяхте в Египет. Не забравяйте какво представляваше животът ви когато всички бяхте роби. И си спомнете всичко, което Бог извърши за да ви освободи - да ви и освети от всичко това!"

Пророк Исаия също говореше Божието слово на хора, които бяха изпълнени със страх. Това беше по времето, когато Израел вярваше, че Бог беше ги изоставил. Те трепереха в страх поради това, което техните враговете можеха да им сторят. Но Исаия ги уверява:

"...Кой си ти, та се боиш от смъртен човек, и човешки син, който ще стане като трева; А си забравил Господа Създателя си, който разпростря небето и основа земята, и непрестанно всеки ден се боиш от яростта на притеснителя като че се приготвяше да изтреби? И де е сега яростта на притеснителя?" (Исаия 51:12-13).

Бог каза чрез пророка, "Причината, поради която се боите, е че сте забравили кой съм аз. Вие гледате единствено на проблемите си, вместо на моята сила и способност да ви избавя. Вие сте забравили, че ръката ми е все още върху живота ви!"

Може да трудно за вас да си спомните Божиите чудеса в живота си. Може да си мислите, "Животът ми бе един дълъг, мъчителен кошмар. Аз просто нямам много неща, за които да се радвам. Как мога да си спомня Божиите чудеса, когато не съм ги преживял?"

Вие трябва да разберете - нашите преживявания могат да окуражат вярата ни, но те не са предназначени да бъдат основата на нашата вяра. Ето защо Божието слово винаги ни насочва към това, което Исус е направил. Ние трябва да помним Неговата победа на кръста за нас, и да я държим здраво чрез вяра. Единствен Той ни дава сила за победа чрез Духа си.

Исус Каза, "Аз се Връщам При Моя Отец - Но Няма Да Ви Остава Сираци."

Христос каза на учениците си, "А сега отивам при оногова, който ме е пратил... Няма да ви оставя неутешени (букв. от англ.) (Йоан 16:5, 14:18).

Гръцката дума за "неутешени" тук е "сираци" - означаваща, "осиротял, останал без баща". Понякога може да се чувстваш както учениците се почувстваха по-късно - че си съвсем сам и че Бог вече не действа в живота ти. Вече не виждаш нито едно доказателство за Неговата грижа. И Сатана те лъже, че Божият Дух те е изоставил за известно време.

Но има едно невероятно чудо, което не можеш да забравиш. То е обещанието на Исус към всички Негови последователи: "Аз няма да ви оставя сираци. Аз платих цена за вас - и вие сте мои!" Без значение през какво минаваш, твоят небесен баща нито веднъж не е преставал да мисли за теб - и никога няма да го направи.

Чуй Неговото вечно, непроменяемо обещание "Но Сион рече: Иеова ме е оставил, и Господ ме е забравил. Може ли жена да забрави сучещото си дете, та да се не смили за чадото на утробата си? Обаче те ако и да забравят, Аз все пак няма да те забравя. Ето, на дланите си съм те връзал; твоите стени са винаги пред мене" (Исаия 49:14-16).

Този пасаж ни казва: "Твоята нужда от защита е винаги пред очите ми. Няма такъв момент, в който да съм незаинтересован да издигам своите свръхестествени стени на сигурност около теб. Моят защитна преграда е винаги на мястото си!"

Познавал съм някои майки - включително и пастирски съпруги - които са изоставяли децата си. Само преди няколко седмици един пастир ни писа: "Женен съм от двадесет и пет години, но неотдавна жена ми ме изостави заради някакъв мъж, с когото се запознала чрез Интернет. Тя просто заряза децата и мен. Аз все още я обичам и искам да се върне у дома, но тя не иска. Сега съм толкова дълбоко наранен, че вечер не мога да заспа. Аз не знам как ще се справя."

Бог отговаря на този човек, "Дори твоята възлюбена съпруга може да те изостави - но аз никога. Моите стени около теб винаги ще бъдат сигурни!"

Нашето служение получава много писма от жени, които са живели дълги години с алкохолици. Когато чета за тяхното отчаяние, аз питам, "Господи, защо тези верни жени трябва да страдат толкова дълго без никакъв лъч на надежда?"

Никога няма да разбера защо съпругата ми трябваше да премине през толкова много физически страдания. Тя е претърпяла двадесет и осем операции, шест от тях поради рак - повече от четиридесет години на ужасна болка. Никой служител или теолог не е бил способен да ми обясни защо тя продължава да страда по този начин. Въпреки това, няма значение през какво трябва да мине всеки от нас, или колко дълго трябва да търпим. Едно нещо е вярно повече от всичко друго:

Божията Благодат е Достатъчна да ни Държи През Всичко!

Апостол Павел извика към Бог, "Господи, моля те, избави ме от този трън в моята плът!" Но Господ му отговори, "...Доволно ти е моята благодат..." (2 Коринтяни 12:9). Бог каза на слугата си, "Павле, ти ще трябва да живееш с този трън. Но всред твоята болка, аз ще ти дам цялата благодат, от която се нуждаеш. Аз имам неизчерпаемо снабдяване за теб!"

Господ иска ние да знаем, че неговата благодат е по-силна от всяко освобождение, което би могъл да извърши в нашите обстоятелства. Защо? Неговата благодат съдържа пълното откровение за това, кой е той!

Казано просто, Божията благодат е Исус Христос напълно разкрит - в цялата святост, но пак с нежно, състрадателно сърце. Нашият небесен баща вижда всяка частица от страданието ни. И той ни дава тези прекрасни обещания:

"Но избавлението на праведните е от Господа, той им е крепост във време на беда" (Псалом 37:39).

"...сам Бог е рекъл: "Никак няма да те оставя, и никак няма да те забравя;" така щото дързостно казваме, "Господ ми е помощник; няма да се убоя; какво ще ми стори човек?" (Евреи 13:5-6).

"Не бой се, защото аз съм с тебе; Не се ужасявай, защото аз съм твой Бог; Ще те укрепя, да! ще ти помогна, да! ще те подпра с праведната си десница.

Ето, всички, които са разгневени на тебе ще се засрамят и смутят; Съперниците ти ще станат като нищо и ще загинат.

Ще потърсиш ония, които се сражават против тебе, и няма да ги намериш;

Ония, които воюват против тебе ще станат като нищо, И като че не са били.

Защото аз, Господ твоя Бог, съм който подкрепям десницата ти, и ти казвам:
Не бой се, аз ще ти помогна...

Когато сиромасите и немотните потърсят вода, а няма, и езикът им съхне от жажда, Аз Господ ще ги послушам, Аз Израилевия Бог няма да ги оставя" (Исаия 41:10-13, 17).

Ти можеш да преминеш през всяка ситуация, криза или нещастие - изцяло чрез благодатта на Исус Христос. Без значение какво застана на пътя ти, той има повече от достатъчна благодат и утеха на Святия Дух за теб!